

□ Динебез, еребез

Гүзәл СИТДИКОВА

Жюри менән йыйылып, “һылыукай” конкурсында катнашыусылардың “мәрәй” зәрен һанап сығарған арала, бәхәс килеп тыуы. Бер һылыу уңышлы сығыш яһаны: етез, һәр һөйгә бөйөп торған терегөмөштәй кыз - уңғандыр за үзе, әммә, стандартка тап килмәй, тип, артқарак калдырзылар. Европа стандарттарына инде. Башқорт һылыуын сит калыпка һалып баһаларға мөмкинме һуң? Йәнәһе, бөтә донья шулай үткәрә конкурстары...

Милләттеке итеп үткәрәбез икән, иң тәүзә кәүемебеззе ишәйтер зат образын кәүзәләндергә тейешбез, тип һанайым. Халкыбызға ыксым кәүзәле, уймак ауызылы, карлуғас канатылай кашлы, бер бите айзай, бер бите қояштай түңәрәк битле, һыу һөлөгөләй хәрәкәтсән, тилберзәр ғүмер бакый һылыу һаналған. Егеттәребезгә иһә сит образ мактала, улар шул стандарттарға карап, ауыз һыуын корота. Тамырыбызды коротоуға йүнәлдерелгән был сәйәсәт беззе һуқырайтып, глобализм тип аталған ауяһыз машина астына әтәрә.

XXI быуатты глобалләштерәү дәүере тип беззең аңыбызға тистәләрсә йыл һөңдереп киләләр. Бар доньяны бер унитар дәүләт итергә хыяллана космополит олигархтар. Улар, тасма телләнеп, был идеяға бик матур төс бирергә тырыша ла, Рим клубының аналитик эшләмәләренә карағанда, глобалләштерәүселәр ер йөзөндә иң күбә миллиард кеше - “алтын миллиард” кына калыуын максатка ярашлы тип таба. Қалған халык сүплеккә сығарып ташланарға тейеш.

Һис шикһез, глобалләштерәүзәң төп дошманы - ул милли идеяға таянған руһи-сәйәси аң, сөнки унитар космополитик дәүләттә милли идеяға урын юк, тимәк, глобалистик утопия хақына милләттәр, улардың руһи, әхлаки һанундары юкка сығарға тейеш. Ана шуға ла маскультура тип аталған нәмә эфир, экран, басма продукция һәм башқалар аша беззең йәнә-

НИМӘ УЛ МАТУРЛЫК?

безгә, аңыбызға йылан булып шыушып инә, таш йылғалай баһып килә. Максат - милли мәзәниәттә, әзәбиәттә юкка сығарыу, көчөзләндерәү, локаль күренеш кенә итеп калдырыу.

Глобалистар язуырған баллы һүзәр беззе, кеше бөтә донья гражданына әүереләсәк, тип әүрәтә, йәнәһе, ер шарының кайһы нөктәһенә килһөң дә - һин үз Ватанында. Әммә шул ватанда безгә, еренән, асыл ватанынан айырылырға тейешле башқортка, урын табылырмы, без шул “алтын миллиард” иҫәбенә инербәзме, Бөгөнгә беззең закондар ер астын да, ер өстөн дә, хатта һауаның һуларлығынан башқаһын һатып, алыһаһыу тауары иткән мөлдә, милләтебеззең нимәһе кала?

Без, башқорттар, иртәгебеззе нисек күзәллайбыз? Атабабаларыбыз ере тип кенә түгел, ейән-бүләләребез ере был, тип әйтерлек нимә ижтиһад кылабыз? Әллә беззең тарих ар-

баһында артқа карап ултырған килеш офоктағы монарза калған үткәндәргә үз сырамытыуыбызды һалып моңайуған башқаға көсөбез самалыракмы? Туктауһыз артқа карап әсенеп барыу алдағыны күрәүзән генә түгел, бөгөнгөбеззең төмән беләүзән дә мәхрүм итә. Сығып килгән қояшка карап ижтиһад итергә тейеш илем, тип янған шәхәс.

Хәзәр идеология юк, фекер төрөлөгөнә өстөнлек бирелә, тиеу - буш һүз. Глобализм тигән көслә идеология бар, һәм, көслөнөкә - замана, тип йәшөгән хаяһыздар доньяһында беззең берзән-бер коралыбыз - рух көсә, иман, аркадашлык.

Әммә койолоп төшөргә лә ярамай, Урал ташынан да катырак булһак, комдай ишеләп бармаһак, зар илауған туктап, алға күз һалһак, иманыбызды, руһибызды еңеүгә көйләһәк, һәр бәребез уңға торошло эш башқарһак, бирешмәбез. Бында вах нәмә юк - хатта “һылыукай”

тигән ябай ғына конкурс булһала. Без үзебезсә матур, үзебезсә моңло, үзебезсә уйлы.

Мосолман илдәрәндә, гөмүмән, ундай конкурстар үткәрмәйзәр, һәм кыздары башқа илдәрәү үткәрелгәнәндә лә катнашмай. “Уң да юк, һул да юк, үзе тотқан юл да юк” халык рәүешле йәшәмәйзәр. Мөхәмәт пәйғәмбәрәбез әйткән, кем башқа кәүемдәргә окшарға тырыша, ул шул кәүемдән булыр, тип. Мәңге бөтмәс милләт булайык тиһәк, барабан кәһалар, барабан артынан, кумыз тарһалар, кумыз артынан киттергә тормайык.

Һылыукай һайлау, депутат һайлау, ил башлығы һайлау... һәр береһе милләт язмышына йогонто яһай торған күренеш былар, шуны онотмайык. Һайлауҙар яқынайымы, глобалләштерәү тигән ғифриттең алыштан килгән ипкене һизлә башлай. Безгә әле булғанын һакларға, нығытырға кәрәк. Бөйөк Акмуллабыз әйтмешләй:

Арғымағың яманлап,
Толпар кайзан табырһың,
Тойғоноңдо яманлап,
Шоңқар кайзан табырһың,
Ҳакимыңды яманлап,
Ғәзелән кайзан табырһың,
Ҳужаларың яманлап,
Артығың кайзан табырһың?
Үз башыңды зур итеп
Тиндәш кайзан табырһың?

Әммә власка ярамһаклык менән терәк булуыҙы бутамайык. Был икеһе ике әйбер. Ярамһаклык - серек таяу, ә терәк булуы - ул һәр изге башланғыста ярзам, ил-көн хәлен дәрәс аңлап, халықтың руһын нығытыуға ал-ял белмәй хезмәт итеу. Ил тәхетенә башы йөзөмдәй генә зурлык қара хәбш (эфиоп) ултыртылһа ла буйһоноғоз, тигән Рәсуләбез. Пәйғәмбәрәбеззең шулай ук, бөтәр милләттең күренекләләре бер-береһенә ташланар, тигән мәғәнәлә хәзисә лә бар. Бәзә берәүзәрәбез имеш-мимешкә ышанып, ғәйбәт, уйзырмалар тарата, һиндәйзәр шәһси кәнәғәтһезлек һигезәндә хәсәт тыуыра, үзәрәненә эшлекһезләге, һәлкәүләге, һәләтһезләге арқаһында тыуған уңышһызлыктары өсөн үс ала. Шул хәлдәрә бар доньяға яр итеп, милләттә кәһшата, көлкөгә калдыра. Без бүтән милләттәр алдында яқшы даныбызды таратайык, шул сақта йәштәрәбез милләтенән кәмһенмәс, үзән башқа кәүем кешеһе итеп күрһәтергә ынтылмаһ. Мосолман дин кәрзәшенәң етмеш гөһәһын йәшерһән, тип өйрәтә динебез. Ә гөһәһтар мәғлүм ителгән һайын, хәбәрә кеше араһында таралған һайын кеүәтләнә. Қасан ғына әле бер кешенәң үлтереләүе шәк катыра, нәфрәт уята ине. Хәзәр быны хатта ғәзәти хәл рәүешлә қабул итә башланык, күңеләбез катты, ә еңәйәтсәлек артқандан-арта, қурқынысырақ төсқә инә бара.

Бөйөк Әхмәтзәки Вәлиди Туған һаклы - диндә, йәғни иманды, һәм төлдә һаклаһақ кына, Башқортостан тигән дәүләтебеззе, исемәбеззе һаклап кала алырбыз.

□ 1 июнь - балаларҙы яқлау көнө

Хыялдағы Бәхәт

Гөлһара ФАЗУЛОВА

Йәйге матур мәл еттә. Балалар үзәрәненә ялын матур өмөттәр менән, һиндәйзәр мөҗһизә булуына ышанып көтөп ала. Шул ук өмөттәр менән улар йәйге лагерға килә. Бер-бер артлы лагер кәһкаһынан атай-әсәйзәрә менән етәкләшәп, һайраша-һайраша балалар керә. Тәбиғәт тағы ла йәмләнә, донья кескәйзәрәң шат тауышына күмелә. Ә безгә, төрбиәселәргә, кызыу мәл башлана.

Бына қапка янына бер төркөм балаларҙы тейәгән автобус килеп туктаны. Унан күзәрәндә қуркыу, ятһыныу булған, кешеләргә шиклә қараш менән қараған балалар төштә. Улар балалар йортоһын ине.

Кистәр етһә, береһен телефондан сақырып хәлдәрән белһәләр, икенселәр қырына күстәнәстәр тотоп яқындары,

туғандары төшә. Атап-әсәләр балаларын итәктәрәне ултыртып һөйәләр, яраталар. Ә балалары шатлана-шатлана көндөлек яңылыктары менән бүләшәләр. Был минуттар кайһы бер балалар өсөн шатлыклы булһа, балалар йортоһын килгән балалар өсөн - былай за еңәл булмаған тормоштоң бер рәһимһез күренеш ине.

Ата-әсә назынан мәхрүм булған шундай балалардың береһе - муйылдай қара күзлә, үзәнәң шуклығы, шаянлығы менән һөйкөмлө күрәнгән кескәй генә бер малай. Ни сәбәптәндәр, башқа балаларға қарағанда мин уны айырып яраттым. Ул да шуны һизәп микән, миңә янымда бөтөрәлә башланы. Үзе менән булған вакиғаларҙы, күрше әбейә менән бергә қаз бәбкәләре һаклағанда килеп сыққан кызыклы мажараларын иҫәнә төшөрә ине. Һыу куша-куша

атаһы, әсәһе тураһында ла һөйләй. Ә мин тыңлайым. Үзәнәң хыялын ысынбарлык итеп күрәһе килеп һөйләүәндә баланың иң ғәйебә бар һуң? Уның да башқалар кеүек ата-әсәлә булғыһы, һөйләһә-иркәләһә килә. Үзе һөйләгәндәргә үзе ышанып, күңелә күтәрелә, қанаттары үсәп сыққан кеүек қыуана ине.

Икенсе йылды был малай лагерға бик һык үзәрәп килдә. Уның матур, зур қара күзәрән моңһоулык баһқан ине. Балалар йорто хезмәткәрзәрә аша мин шуны асықланым: балаһыз бер ғәилә малай янына килеп, һөйләшәп, ял көндәрәндә бер нисә тапқыр үзәрәне қунакка алып қайтып йөрөткән. Малай шуларҙы көтөп, бойһоғоп йөрөй икән. Лагер телефоны шылтыраһа ла, берәнсе йүгерәп барып телефонды ала, күстәнәстәр тейәп килмәгәндәрә икән, тип қапка

янынан да урап килә. Ә “яңы” атай менән әсәйзәр: “Үз итә алырбызмы, кире уйларға тура килһә, баланың күңелән яраһа-масһымы?” - тип уйланған сақтары булған.

Мин уның күңелән нисек тә күтәрәргә тырыштым. Әсәйемә шылтыратып, өмөтөн юғалтып килгән малай тураһында һөйләнем. Әсәйем “күрше әбейә” булып, һәр кистә малай менән телефондан һөйләшә башланы. Кис еткәнән түзәмһезлек менән көтә ине ул. Көтмәйсә ни, уның да бит башқа балаларҙы кеүек һөйләшәрзәй кешеһе бар! Һуңырақ “күрше әбейә” күстәнәстәр ебәрә башланы. Уларҙы алғас, ул бер башқа үсәп китә, ә үзе тирә-яқты күзәрә. Йәнәһе, күрәһегәзме: миңә лә яраталар, миңә лә күстәнәс ебәрәләр! Үзе шул тикләм йомарт, тәм-томдарзан шунда ук иптәш малайҙарына ла өлөш сығара. Шулай лагерҙың төрлө ваки-

ғаларға бай булған тормошо үтәп тә китте.

Август айының һуңғы көндәрә. Базар шаулап тора. Укыу-сылар, уларҙан да алдарак атай-әсәйзәр, мәктәпкә әзәрләнә. Шулар араһында қарашым күз яуын алырзай бәхәтлә күзәрзә тукталды. Был миңә лагерҙың дүс малайым бит!!! Һизәрмәй генә күзәрәп торам. Атай менән әсәй кеше балаларына берәнсе класка барырға кейем һайлай, ә малай һөйөнә-һөйөнә улар яһында һикәргәләй. Атай менән әсәй зә: “Икәләнеп, бәхәтебеззе кулыбызған сақ кына ыскындырманык бит”, - шатлана ине. Был өсәү етәкләшәп базарҙан сығып китте, ә миңә күзәрзән уларҙың бәхәтенә шатланып йәштәр төгәрәнә.

Дүсқайым, хыялдарында йөрөткән бәхәтеңдә таптың бит! Қулыңды һык қысып тот, бәхәтендә ыскындырма!!!